

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видає Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на розі вулиць Прічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada

НЕ ХОЧУТЬ ПОКАЗАТИ ДОКУМЕНТИВ РОБІТНИЧИМ ПОСЛАМ.

Робітничий посол домініанського парламенту з північного Вінніпегу Гіпс закликав від уряду Кінга, щоб він показав йому всі документи, що стосуються домініанського страйку в 1919 році.

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Щоб уряд про це редакційна стаття газети "Оттава Сітізен" з 16. березня 1926 року: "На довгий листі висловився за інформації, які відчитано вчора в парламенті, був слідуючий висок п. Гіпса, посла з північного Вінніпегу:

Сміялись з цього, що Саклатвала увійшов до сали парламенту з великими пацками петійції на своїй спині, на плечах і в обох руках. Ці петіції підписано не менше, як 300,000 осіб, вельможачи свіді більше як 100 робітничих парламентарних послів. По цім можна собі уявити, що Саклатвала дійсно нав що дивити. Але що-ж в цім смішного?

Комуїсти не цураються ніяких легальних можливостей, а використовують їх поскільки можуть. Вони пробують петіціями добиватися свого; вони стараються агітацією і пропагандою здобути прихильників своїй ідеї; вони йдуть між маси на фабрики, заводи; вони працюють серед селянства; вони йдуть в парламенти і з буржуазної трибуни голосять слово правди і пиятують ворогів пролетаріату.

Одним словом, вони роблять все можливе серед даних обставин, але все змагають до своєї ідеї, все підготовлюють ґрунт для своєї ідеї і для своєї остаточної перемоги, в прихід якої вони не сумніваються.

Часом ворогам робітничої справи робиться смішно, коли бачуть такі повидомою "невинні і наївні" поступовання комуїстів, а часом робиться їм лясно за свою шпіру.

Чому? А просто тому, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

В Англії поступок Саклатвали, обложеного від голови до ніг паперовими петіціями, викликав сміх. Гарялд. Смітський "павиці". Ваде тепер мелетесь. Сміялись колись з робітничих і царських помішків. Відтак заплакали. Бо сміється той, хто сміється останній. Буржуазні послі англійського парламенту цим разом сміялись не в Саклатвала, але з тих 300,000 робітників, що підписали просьбу за звільнення з тюрми їх товаришів.

А про того, що кожний буржуазний прихвостень знає, що щоб не робили комуїсти, якого епоху вони не вживали б в своїй повсякденній боротьбі, вони все мають на думці одно: підготувати ґрунт для осягнення своєї остаточної мети — звільнення працюючих з китів капіталістичного впанування.

ПО ДОРОЗІ ДО РАДЯНСЬКОГО СОЮЗА.

Ці подорожні спостереження написав студент-Галичанин, який тепер вчиться в одеському університеті і надіслав їх до себе брата в Канаді з прохороченням, опублікувати їх в робітничій пресі по чім бої океану. Думавши, що не зайвим буде познайомитися з ними в нашом читачам.

В другій половині вересня, о півночі, наш поїзд виїхав з Риги і мчався в східному напрямку. Всі вагони поїзду були російські, так як поїзд, в якому ми їхали, направився безпосередньо з Риги до Москви.

В вагонах було досить свідно. В однім з відділів вагона ішло нас шістьох Галичан і помімо того, що всі були сильне перемучені довгою подорожжю, ніхто до ранку не міг заснути, бо кожний почував, що ось незадовго відомо на території першої в світі республіки, де пролетаріат і селянство захопили політичну владу і держать її в своїх міцних руках.

На кордоні. Около 8-ої години ранку через вікна вагону майнув перед нами ойма гранічний стовп, на якому видні написи: "Пролетарі всіх країн, єднатесь!" Значить, ми вже на території Союзу. Жесь особливе почуття огортає людину, почуття радити до безмежності. Так і чуєш, що ота поліцейська нагайка, що до кожної хвилі висіла над тобою, осталася далеко. Я певний, що подібного рода почуття переживає кожна людина, яка перший раз в'їжджає на територію Союзу і який, крім цього, дороги соціалістичні ідеї та який, врешті, в боротьбі за ці ідеї в підлітку доводилось пережити різні страхотні поліцейські режими, а це такого, як польський.

Щаком инша картина. Задержавшись на прикордоннім дворі в Себежу, поїзд скорим ходом рушив на Москову. На кожній стації товпиться до поїзду маса народа і робиться дещо тісніше. Тут робітники і селяне — всі веселі і бадьорі, не видно на їхніх обличчях того пригноблення, яке замітне в кожного робітника і селянина Польщі, а в яких панські вигукти та лайки забиді всяке дочуття людської гідності.

У вагоні зайшов я в розмову з кількома червоноармійцями, які, відбувши два роки служби в Червоній Армії, вертали до дому, на село. Від них довідався про відносини в Червоній армії і проче. Найбільше поразило мене те, що червоноармійці розмовляли на різні політичні теми, при чім їхня розмова зраджувала повну орієнтацію в найскладніших політичних проблемах. Я переконався, що ці хлопці перейшли не тільки військовою муштру, але крім того навчилися ще більше багаті і інших позитивних річей і коли повернуть в село, то зможуть поділитися набутим у війську знанням зі своїми односельчанами.

Яка різниця! Я мимовлі виринув в мой уяві нещасний жовнір нашої "цивілізованої" Європи. Що представляє себе селянський хлопець, що перебув два, або три роки в буржуазній армії? Це бездушний манекін, це бездушна машина, це створіння, в якому притуплено, всі елементи волі і свободи, що має служити тільки гарматним мясом для нещасної, кровожадної, зигнілої буржуазії. В буржуазній армії він не навчиться нічого, крім рабської пошани для свого начальника, на приказ якого він має бути здібний стріляти навіть у своїх батьків. На таке калічення людей і златна сучасна "цивілізована" Європа.

На другий день рано в 10-й години, ми вже були в Москві, в цьому, — коли так можна висловитися, — центрі нового світа. Всюди слідилий порядок і точність. Впрот дивувалося, що російський пролетаріат, не маючи ще за собою ніякого досвіду в змислі керування дер-

Национальні меншости — вілны

Жк серіозно відноситься радянський уряд до розв'язки національного питання на практиці, свідчить це й цей факт, що такі національні меншости, як Польські, Німці і інші, користуються всіми можливостями своєї культурного розвитку.

Над Волгою існує самостійна німецька радянська республіка, а на Волині існують польські райони зі своїм самоврядуванням.

Пролетаріат не заінтересований в ніякій гнобленні, — як класовій, так і національній. В цім його й сила, в цім запорука його майбутнього.

С. К. Наварський. Олеса, 26. січня 1926.

3 ЩОДЕННОГО ЖИТТЯ.

"ДИСЦИПЛІНА І КАРНІСТЬ". Запам'ятовано між членами на зборх акесь тертя. Два табори. Пі так того вечера численно зійшлися, як ніколи попередно.

— Певно тому, що мається сьогодні організувати англійську школу, — шептав один член до другого.

Піднесено справу про англійську вечірню школу. Якийсь час мовчанка.

— Що-ж думаєте, товариші, говорити! — закликав голова. — Треба нам такої школи, чи ні?

— Хай тиєш вносить відповідний висок, — просив голова.

По довший мовчання виснесо, поперто, переголосовано й ухвалено абн справу передади до освітньо-організаційного комітету.

Ця справа вже й так була в руках освітньо-організаційного комітету близько шість місяців, а цим разом потверджено, абн освітньо-організаційний комітет держав її на дальшее. Він однаково "мало має що робити", то хай держить.

— Коли вже більше нема ніяких справ, хай хто зносить висок на замкнення зборів, — просив голова.

— Вношу замк... — Гов! У мене важна справа!

— Що за справа? — Я хочу, абн ви цю справу залагодити, ані, то я владася з нею до Ц.В.К. -У нас тепер є дисципліна і карність. Тому я вношу своє оскарження і домагаюся цю справу залагодити.

— Що-ж за справа? — питає голова. — А ви що за голова, що не знаєте?

— Як-же я можу знати, що ви маєте за справи та що думаєте? — Я прошу о голос! — Я перше проси! — А мене ви не бачили? — Я вже пів години держу до гори руку...

Один наперед другого. Всі хочуть говорити. Голова списав цілу картку паперу.

Почали за порядком говорити, доказувати, перебивати. Живі збори! Як люблю дивитися на всі рухи та енергію членів! От, як-би вони так енергично розбирали дійсно організаційні справи, то Ц.В.К. мусів-би назначити їм нагороду.

— Спокій! — кричав голова. — Ви говорите вкортоті в чім справа. Говоріть, що за справу маєте.

Один з товаришів знову почав з початку. Говорив з пятайшій мінут і нічого не сказав.

— Справа мається так, — перервав один з активніших товаришів, — товариш Пазимчук сказав, що товариш Жуленко не добре вивязався в ролі Жида в представстві "Бондарівна". Те все. Справа така, що не вартя й зломаного цента!

Хтось вніс висок, щоб залишити ту "справу", але "обі споріч сторони" на це не годилися. "Справу" порушувано ще багато разів і результат з того був такий, що "оскаржуваний" і "обжалований" відійшли від організації, бо в ній "нема справедливости".

Драпака.

НА ШПАЛЬТАХ ГАЗЕТ.

ПЕРЕПРОШУЮТЬ РАДЯНСЬКУ ВЛАДУ. Латвійський уряд дав вповні задовільною відповідь Радянському Союзові з приводу нападу в потягові на радянських дипломатичних кур'єрів 11. лютого г. р. на латвійській території. Ось що читаємо ми про це в редакційній статті харківських "Вістей" з 28. лютого:

"По-перше, відносно нападу незвичайно висловлюється "однодушно й глибоко обурення латвійського уряду й суспільства", як також і рішучий осуд злочинства.

По-друге, латвійський уряд заявляє, що він уже подає і на ділі подаватиме вчергове інформацію про хід попереднього слідства, просячи зі свого боку і радянський уряд допомогти слідству своїми матеріалами.

По-третє, латвійський уряд зривається всякого свого відношення до кваліфікації нападу, як кримінального злочини.

По-чверте — навіть понад програму — латвійський уряд обіцяє вжити найрішучіших заходів відносно біогарантію, що зловживає права притулку на латвійській території.

Одним словом — латвійський уряд не до порівняння зі швайцарським, категорично відмакується від убиства й убищів.

Дивуються лише "Вісти", чому латвійський уряд аж 16 днів мовчав. Чому зразу не сказав цього, що сказав аж після 16-ти днів. Тому й наголовом статті "Вістей" дали: "А справа — темна".

АГА, ПІ КАМНІ ЗАГОБОРИЛИ. Фашістський "Новий Час" (Львівський) містить листа з Радянської України, з самого таки Харкова, а в тому листі містив иншим ось що каже:

"Тепер дещо про